

A területen a vezetéknek átlagban 90 cm mély árkokat ástak, a vezeték csatlakozásánál azonban elérték az al-talajt. A kiásott árok az Ady téri tűzoltólaktanya előtti részétől haladt a Perint felé, majd a Magyar utcával haladt párhuzamosan. A továbbiakban a Gépipari Műszaki Szakközépiskola felé folytatták a munkát. Az árkok egy részében már a csövek hegesztése folyt.

Az elsődleges megfigyelések alapján egy 90 cm vastag bolygatott feltöltésben haladtak, az árok alján kissé bolygatva kb. 5–15 cm vastagságban egy fekete, valószínűleg késő római réteget. A kidobott földben másodlagosan odakerült római kori töredéket találunk. Ez a réteg a Perint felé haladva eltűnt az árok-ból. A korábbi kutatások alapján ezen a területen egy római bekötő út haladt át. A tűzoltólaktanya udvarán van egy kavicsos réteg, de ez valószínűleg az újkori feltöltéshez tartozott.

Munkatárs: Szilasi Attila Botond régésztechnikus.

FARKAS CSILLA

416. Szombathely, Babits Mihály utca 24.

(Vas megye) Ró

2008. szeptember 9-én régészeti szakfelügyeletet tartottunk a lakóépület átalakításánál (Hrsz.: 9020). A már meglévő épület D-i oldalához egy kisebb épület falalapárkait ásták ki, 1–1,5 m mélyen. Az egész építés alá vont terület egy vastagon feltöltött – még a meglévő épület építéskor megbolygatott – újkori törmelékkal telített részen fekszik. A törmelékes rétegből több római kerámia és tegula került elő. Ezek megléte utalhat a már eddig is a környék római korából ismert temető és telep további meglétére. Azonban ha voltak is római jelenségek, azokat már a 20. sz. eleji nagymérvű beavatkozások során rendre elpusztították.

Munkatárs: Szilasi Attila Botond régésztechnikus.

FARKAS CSILLA

417. Szombathely, Homoki-dűlő

(Vas megye) U, Ró, Kő

2008. március 7-én helyszíni szemlét végeztünk a területen. A 86. sz. főúttól K-re kb. 300 m-re, a Szentgotthárd–Szombathely vasúttól kb. 200 m-re található a környezetéből erősen kiemelkedő domb. Keleti részében hajdan két úgynevezett bicskabányát (kisméretű homokbánya) nyitottak. A dombon és kb. 20–30 m-es körzetében voltak gyűjthetőek az edény-, tegula- és imbrextöredékek. Továbbá sok, a Kőszegi-hegységből származó kisebb-nagyobb kőtöredéket találtunk a felszínen. A leletek az őskor (DVK?), a római kor és a középkor időszakából származnak. A szántáson talált nagy mennyiségű római kori építőanyag elszántott épületekre (épületekre?) utal, főként a domb DDNy-i részén. A lelőhely kiterjedése kb. 150 m (K–Ny) × 150 m (É–D).

Munkatársak: Kelbert Krisztina, Vámos Gábor.

ILON GÁBOR

418. Szombathely, Ízisz-szentély

(Vas megye) Ró

2008. július 7. és december 9. között elvégeztük a tervezett építkezéshez kapcsolódó régészeti feltárásokat.

Temenosztól É-ra lévő terület kutatása

a/ A Borostyán út Ny-i oldalán álló épületkomplexum: Az Ízisz-szentély É-i szárnyát alkotó cellasortól É-ra fekvő terület szervesen kapcsolódott az 1996-ban az Éva-malom udvarán végzett szondázó ásatásunk kutatóárkához, pontosabban az idei szelvényünkkel ismételtén kinyitottuk a korábbi kutatóárkunk D felé eső utolsó 5 m-ét. A nagyobb felületnek köszönhetően igazolva látjuk azt a korábbi feltételezésünket, hogy ez egy K-i oldalán porticussal záródó épület volt, amelynek utcafronti homlokzatát opus picatum technikával gyönyörűen falazott sávalap képezte, melyeken az előkerült mészkőfaragványok bizonyossága szerint egykor oszlopok álltak. Az épület sarkát nagyméretű, egykori alapjáról kimozdult mészkőkváder alkotta. Feltűnő volt, hogy mind a sarokpillér, mind pedig az utcai homlokzat alapfala rendkívül vastag, mintegy 120 cm vastag, keményre döngölt sóderalapon nyugodott. A porticus alapfalával párhuzamosan, a kövezett Borostyán út járófelülete mellett egy másik fal húzódott, amely funkciója ma még nem világos előttünk.

b/ Az útfelületben nyitott kutatószelvények: A tervezett fogadóépület Ny-i bővítményének helyén végzett kutatás két, egymástól tanúfallal elválasztott szelvényben valósult meg. E kettő közül az É-i, amelyet közvetlenül az 1970-es években épített beton támfal szomszédságában létesítettünk. Betonkorongokból rekonstruált modern útpálya elbontása után láthatóvá vált az egykori római úttest – modern bolygatásokkal szaggatott – sóder útalapja.

É-i közműárok kutatása

A fenti felülethez kapcsolódóan, az Iseum romkert K-i, kerítésül szolgáló beton mellvédtől Ny felé kb. a szentkerület feléig húzódó, mintegy 68,6 m hosszú, 1,7–2,8 m széles kutatóárkot húztunk. Az árok egy szakasza a Borostyán út K-i oldalán álló épületet, majd magát a Borostyán utat vágta át, illetve közvetlenül a szentkerületet É-ról határoló cellafal külső oldalán haladt. Az árok az Iseum közműellátását biztosító víz-, csatorna-, áram- és gázhálózat munkaárka, amely azonban kiválóan modellezte a szentély és környezete topográfiai és rétegtani helyzetét.

a/ Temenosz É-i oldala: Az árokban feltárt jelenségek közül legjelentősebbek a temenosz falsíkjának nekiépített É–D irányú falak, melyek olyan épület(ek)hez tartoztak, amely(ek) önálló tűzfalal nem rendelkeztek, hanem a helyiségek falai közvetlenül a cella külső falsíkjának voltak nekifalazva. Ez a jelenség felveti annak kérdését, hogy az épületek milyen viszonyban voltak az Iseummal, hogyan volt lehetőség saját zárófal nélküli építkezésre. A feltárt falak egyikének Ny-i oldalán in situ